

UZASADNIENIE

W dniu 10 grudnia 2021 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. doręczono skargę na rzekomo rażące niedochowanie należytej staranności przez radcę prawnego W. M.. Skargę złożył w imieniu własnym adw. J. P.. W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał, iż radca prawny W. M. zawarł z Klientką skarżącego umowę obsługi prawnej, na mocy której zobligowany był dochodzić roszczeń z tytułu likwidacji szkód rzeczowych klientów jego M. – J. S., która prowadziła firmę dochodzenia roszczeń związanych ze szkodami komunikacyjnymi. Jedną ze spraw, którą radca prawny prowadził dla M. skarżącego była sprawa o zapłatę wynagrodzenia za najem pojazdu zastępczego po szkodzie komunikacyjnej, której doznał A. B.. Klientka skarżącego w związku z cesją roszczeń z faktury mogła w imieniu własnym dochodzić roszczeń przed sądem. Radca prawny sporządził pozew, ale powództwo zostało oddalone, albowiem według Sądu I instancji usługi najmu pojazdu i holowania po wypadku komunikacyjnym, nosiły znamiona wyłudzenia. W uzasadnieniu Sądu I instancji podważona została wiarygodność dokumentów, na których oparte zostało powództwo. Dysponując takim uzasadnieniem Sądu I instancji, radca prawny wniósł apelację. W ocenie skarżącego wniesienie apelacji w tym stanie faktycznym wyrządziło szkodę Klientce skarżącego, w postaci kosztów oddalonej apelacji. Nadto, jak wskazał skarżący, w sprawie, w związku z uzasadnieniem wyroku Sądu I instancji, Towarzystwo (...) złożyło zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, a Klientka skarżącego miała być w sprawie przesłuchana w charakterze świadka. Wniesienie apelacji, w ocenie skarżącego, mogło narazić jego Klientkę na ryzyko otrzymania zarzutów karnych w sprawie o wyłudzenie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny S. G. po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego W. M. na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. z dnia 1 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2022 r. o sygnaturze akt RD 169/21 odmówił wszczęcia - **ze względu brak na znamion przewinienia dyscyplinarnego** - dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego W. M., polegającego na tym, że złożył w imieniu J. S. apelację od wyroku Sądu Rejonowego w (...) I Wydział Cywilny z dnia 10 października 2018 r. (...) w sprawie o zapłatę, czym miał narazić J. S. na szkodę w postaci konieczności zapłaty zasądzonych od niej na rzecz strony przeciwnej kosztów procesu w obu instancjach oraz miał narazić na ryzyko postawienia J. S. zarzutów karnych w sprawie o wyłudzenie.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2022 r., skarżący adwokat J. P. wniósł w terminie odwołanie od postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt RD 169/21, zaskarżając postanowienie w całości, wnosząc jednocześnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji celem dalszego merytorycznego prowadzenia.

Skarżący adwokat J. P. zaskarżanemu postanowieniu zarzuciła obrazę przepisów prawa materialnego mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie:

- art. 64 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art 8 (...) w zw. z art. 12 ust. 1 (...), poprzez uznanie, iż w sprawie brak jest znamion przewinienia dyscyplinarnego a radca prawny W. M. swoim zachowaniem nie naruszył żadnych norm etycznych wskazanych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, gdy tymczasem – zdaniem skarżącego – obowiązany był on po otrzymaniu sprawy do obsługi prawnej zanalizować ją w oparciu o wszystkie zgromadzone dokumenty w sprawie i odwieść klienta od sporządzenia apelacji, która w zaistniałym stanie faktycznym okazała się całkowicie niezasadna i mogła narazić klienta na otrzymanie zarzutów w sprawie o wyłudzenie.

Zdaniem skarżącego, radca prawny W. M. obowiązany był po otrzymaniu sprawy do obsługi prawnej zanalizować ją w oparciu o wszystkie zgromadzone dokumenty w sprawie, a to w związku z brzmieniem art. 8 (...), który stanowi, że „Radca prawny, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw”. Stąd skarżący wywodzi, że znając treść uzasadnienia sądu I instancji oraz w oparciu o profesjonalny charakter

działalności radcy prawnego, powinien był odwieść klientkę od sporządzenia apelacji, która w tak zaistniałym stanie faktycznym okazała się całkowicie niezasadna. Zdaniem skarżącego wniesienie apelacji mogło narazić klientkę na otrzymanie zarzutów karnych w sprawie o wyłudzenie.

Skarżący wskazuje ponadto, że radca prawny W. M. obowiązany był prowadzić sprawę z zachowaniem należytej staranności, na co wskazuje art. 12 (...): „Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania”, oraz „wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami” na co wskazuje § 6 (...).

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., w dniu 29 czerwca 2022 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny S. G. wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 5 kwietnia 2022 r.

Po przeprowadzeniu posiedzenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. zważył co następuje:

Sąd nie dopatrzył się naruszenia którejkolwiek z zasad etyki przez radcę prawnego W. M. podczas wykonywania usługi na rzecz klientki.

Wskazywane przez skarżącego w oparciu o przepis art. 8 (...) naruszenie zasady lojalności wobec klienta nie nastąpiło, a zdaniem Sądu nie nastąpiło także naruszenie zasady kierowania się dobrem klienta poprzez skierowanie na polecenie i za zgodą klienta apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w (...) I Wydział Cywilny w sprawie o sygnaturze akt I C (...). Należy zauważyć, że zgromadzone w sprawie dowody nie wskazują, że radca prawny działał bez porozumienia z klientką i wbrew jej woli.

Sam fakt skierowania skargi przez nowego pełnomocnika klientki działającego (...) własnym imieniu a nie przez samą klientkę lub w jej imieniu, stawia w wątpliwość złamania którejkolwiek z wyżej wymienionych zasad.

Zasada lojalności polega na ochronie zaufania do prawnika przez udzielania pomocy prawnej w interesie klienta, zaufanie z kolei jest warunkiem skutecznej realizacji pomocy prawnej. Z zasadą lojalności powiązane są także bardziej szczegółowe obowiązki zawodowe, które służą jej realizacji, takie jak informowanie klienta o przebiegu sprawy, konsultowanie z nim określonych działań oraz uzyskiwanie zgody na dokonywanie niektórych czynności, a także zachowanie tajemnicy zawodowej.

Sąd, po wnikliwej analizie zebranego materiału dowodowego, nie dopatrzył się podstawy do stwierdzenia zasadności twierdzeniu aby radca prawny W. M. podczas świadczenia pomocy prawnej złamał zasadę lojalności lub aby podejmowane przez niego działania nie miały na celu dobra klientki.

Sąd nie dopatrzył się także w postępowaniu radcy prawnego W. M. złamania zasad etycznych wyrażonych w art. 6 (...) i art. 12 (...). Nie sposób uznać aby skierowana apelacja nie była sporządzona sumiennie oraz z należyłą starannością lub nierzetelnie. Zdaniem Sądu apelacja została sporządzona profesjonalnie i odpowiada prawu.

Nadmienić należy, że łącząca radcę prawnego i jego klienta umowa, jest co do zasady umową zlecenia, a zatem polega na tym, że przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Umowa zlecenia jest umową starannego działania, czyli wymaga się w niej od zleceniobiorcy nie tyle uzyskania konkretnego rezultatu, lecz dołożenia należytej staranności w wykonywaniu powierzonych mu usług. Wobec powyższego przerzucanie na radcę prawnego odpowiedzialności za efekt sprawy jest niedopuszczalne.

Należy zauważyć, że uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w (...) I Wydział Cywilny w sprawie o sygnaturze akt I C (...) a także treść sporządzonej przez radcę prawnego apelacji, na co wskazuje Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w postanowieniu z dnia 5 kwietnia 2022 r., nie dają podstaw do uznania, że sprawa była tak „jednoznaczna” jak na

to wskazuje skarżący. Oczywiście inaczej można by ocenić sprawę, gdyby klientka poinformowała radcę prawnego, że faktycznie próbowała wyłudzić odszkodowanie, powinien wtedy odmówić świadczenia takiej usługi. Jednakże z materiału dowodowego nie wynika aby taka sytuacja miała miejsce tak co do ewentualnego procederu klientki jak i poinformowaniu o takim procederze pełnomocnika.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., prawidłowo oceniła stan sprawy, uznając iż w ustalonych okolicznościach wynikających z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez radcę prawnego W. M. w ramach podniesionych zarzutów przez skarżącego adw. J. P..

W pozostałym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia. Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, wobec braku czynu stanowiącego delikt dyscyplinarny w pełni odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w odwołaniu z dnia 25 kwietnia 2022 r. na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia złożonym przez skarżącego w pełni uzasadnionym jest utrzymanie w mocy w całości zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt: RD 169/21.

W tych okolicznościach, na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tj. z dnia 1 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymano w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. z dnia 1 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), gdzie zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym w kwocie **1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych)** obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tj. z dnia 1 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.